

568.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1/

Fru Karna Larsson, född Mårtensdotter.

568

Född i Havberg, Skurups Socken, Vemmenhögs härad, 1854.

Bor å Hylteberga nr 4, Skurups socken.

22.

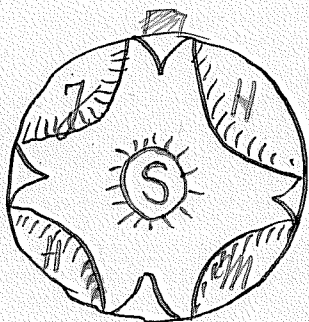
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

För omkring 60 år sedan, då ja var 10 år, hade ja varit i Flatbjer och plockat bränne. Det var tiden mellan mikaeli och jul. När ja på hemvägen kom vid "Sunnarskov" var där en grå kelling, som hoppa ner från "fåstu" tröskeln och gick vid sidan å mej. Ja räckte ner handen och klappa den. Så kom ja till en bro men där blev ja konstig. Katten asa mej ner mot bäcken hur mycket ja än sträva mot. Slutligen föll ja och låg tills vid 8-tiden på kvällen. Då va de nån som hitte mej å tog mej in i ett hus. Låg sjuk där ett par da men sen fick ja börja arbeta igen. Men var gång ja kom förbi stället hoppa en katt ut. För att få bot gick ja till en klog kärring och hon ordinerade att ja skulle gå med rökelse och ellakors. Rökelse skaffades och bars i en lapp tillsammans med ellakorset. "Jesu Herranson hjälp mig". Ja ble frisk först ett par år efteråt. Skulle även ta

sten i en bäck, av ager och korsväg och sen kaggas dit igen,
men en gång hade ja tappat ellakorset på marken och då miste
det sin kraft, så nu hjälper det ej längre.

33,

568

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Skåne
Tremmenhöj lsd.
Skurup 8m.

44.

568

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Bäckahästen.

Fadern gick i skolan och hade en annan pojke
i sällskap. De fingo se en liten gul häst som såg beskedlig
ut. De satte sig opp på ryggen och häste gick -- rakt ner i ut
en bäck och där voro pågarna. Det var Bäckahästen.

Gårde
Vemmenhög led.
Skurup 80.

5 5.

568

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Bäckhästen.

En man från Lindby körde med kvingan te Skurup.

Ve Stenakulla gick ett rart föl och beta på dikeskanten."Si där
e nåd", sa kvingan. "Töst", sa mannen.

Farmodern tala om Gerslöf. Där vaka de en natt
över en ko som kalva. De sutto inne i stuen och gingo ut då och
då och tittade efter. Tösen kom ut och fick se att det var en
tjur och hon gick in för att tala om det men just då smet den ut
genom rännestenen. Det hade varit något overkligt.

Om julaften skulle middingen "stålas". Stäl
i Tröskeln när kon gick ut efter första kalven. Första gången man
mjölkade kon, som kalvat, i Stenakulla, skulle där ligga, sex,
gniesten och bosskors (halm) i spannen. I Stenakulla var man
mycket gammaldas av sig. Det ströks salt om hornen och ryggen
m.m. på kor. Om juldagsmorgen skulle varje dräng ha en sup samt
samt smör och brö innan han gick ut för att skära hackelse,
vilket alltid gjordes om morgonen vid 4-tiden. Logdörrar och
"sädrussar" på loftet korsades.

När kon va ^{//}molsuen skars den i rompetången.

Tre droppar blod togs po en bröbit och det skulle koen själv äta.

Min mormor hade lärt en del konster av Lybeckarn
(fr. Lybeck norr om Svaneholm). Gumman fick slutligen ej de saker
hon begärde på apoteket utan måste skicka andra dit. Hon köpte di-
divelsrick, ullsvavel samt använde också taklög och lågastickor
(buske med blommor).

Veitild?

10 / 0.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

568

Fennickan på Dybeck tala om ett "forrdöljnings-
rum" som skulle finnas på gården. Det hade upptäckts på så sätt att
en hund sprätt sig ner genom golvet ner i förddöljningsrummet och
när man fann hunden, låg den på en kista som man ej tordes öppna.
En person hade erbjudit sig att göra det mot halva värdet i ersä-
ttning, men han fick ej lov och kistan står där oöppnad än i dag.

568